

ΜΥΘΟΙ ΠΕΡΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΗΣ

Η συγχώρεση, πρώτα απ' όλα, προέρχεται από τον Θεό και μετά ρέει σε όλους τους άλλους. Αλλά έχουμε αναπτύξει μύθους για τη συγχώρεση που θα εξεταστούν και θα μετρηθούν με βάση το πρότυπο του Θεού, τη Βίβλο.

Μύθος 1 - Ο Θεός δεν θα μπορούσε ποτέ να με συγχωρήσει.

Οι περισσότεροι άνθρωποι τείνουν να έλκονται σε ένα ή δύο άκρα. Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι δεν χρειάζονται καθόλου συγχώρεση. Είναι σαν τον Φαρισαίο στο Λουκάς 18 που είπε, «Κύριε, σε ευχαριστώ που δεν είμαι όπως οι άλλοι άνθρωποι». Αυτός προσευχόταν ο Θεός, δεν χαιρέσαι που είμαι στο πλευρό σου; Αλλά έχω διαπιστώσει ότι πολύ περισσότεροι άνθρωποι έλκονται στο άλλο άκρο. Κοιτάζουν τον εαυτό τους και βλέπουν τον μακρύ κατάλογο των αμαρτιών τους. Αντιπαραβάλλουν αυτό με το συνειδητοποίηση του ιδανικού θελήματος του Θεού για τη ζωή τους και καταλήγουν στο συμπέρασμα: Ο Θεός δεν μπορεί ποτέ να με συγχωρήσει. Ο Θεός δεν θα μπορούσε ποτέ να με δεχτεί. Δεν είμαι άξιος του.

Η αλήθεια για τη συγχώρεση του Θεού μπορεί να βρεθεί σε όλη τη διαδρομή μέσα από τη Βίβλο, αλλά υπάρχουν δύο αποσπάσματα που την φέρνουν πραγματικά στο φως.

- Ρωμαίους 5:6-8 - "Βλέπετε, την κατάλληλη στιγμή, όταν ήμασταν ακόμη ανίσχυροι, ο Χριστός πέθανε για τους ασεβείς. Πολύ σπάνια θα πεθάνει κάποιος για ένα δίκαιος άνθρωπος, αν και για έναν καλό άνθρωπο κάποιος μπορεί να τολμήσει να πεθάνει. Αλλά ο Θεός δείχνει τη δική του αγάπη για εμάς με αυτό: Ενώ ήμασταν ακόμη αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για εμάς.» Α, αυτό είναι μια μπουκιά.
- Λουκάς 15:11-32 - Η Παραβολή του Ασωτού. Αυτό δείχνει ότι ο πατέρας (ο Θεός) επιθυμεί όλα τα παιδιά Του, ο άσωτος γιος, (εμείς) να μετανοήσουν και να επιστρέψουν.

α) Ο Θεός συγχωρεί γιατί είναι στη φύση του να συγχωρεί.

«Ο Θεός δείχνει τη δική του αγάπη για εμάς με αυτό: Ενώ ήμασταν ακόμη αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για εμάς.» (Ρωμαίους 5:8) Τι ώθησε τον Θεό να το κάνει; Ένα πράγμα είναι η αγαπημένη του φύση. Ο ηλικιωμένος απόστολος Ιωάννης είπε απλά: «Ο Θεός μας είναι αγάπη». 1 Ιωάννη 4:8

Η παραβολή που ονομάσαμε άσωτος γιος έχει πραγματικά ακατάλληλη ονομασία. Πιο εύστοχα θα ονομαζόταν «Παραβολή του Στοργικού Πατέρα».

Όλο το μήνυμα της παραβολής δεν αφορά την ασωτία του γιου, είναι για την υπέροχη αγάπη του πατέρα. Η Βίβλος ξεκαθαρίζει σε αυτά

τρία αποσπάσματα και σε πολλά άλλα μέρη που δεν υπάρχει τίποτα για εμάς που να μας κάνει άξιους να συγχωρήσει ο Θεός. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα για αυτόν που τον κάνει πιο ολοκληρωμένο με το να είμαστε στο πλευρό του. Ο μόνος λόγος που ο Θεός συγχωρεί είναι επειδή είναι στη φύση του να συγχωρεί. Είναι ο τέλειος στοργικός Πατέρας και τον επαινούμε γι' αυτό.

β) Ο Θεός είναι πάντα έτοιμος να μας συγχωρήσει.

Σκεφτείτε την παραβολή του άσωτου γιου. Εσείς που είστε γονείς μπορείτε να ταυτιστείτε με αυτό. Ασε με να σου κάνω μια ερώτηση. Το αγόρι πήρε την κληρονομιά του, έφυγε και τη σπατάλησε. Δεν ξέρουμε πόσο κράτησε η κληρονομιά, εβδομάδες, μήνες, ίσως και χρόνια. Τελικά, γυρίζει πίσω, άθλιος και πεινασμένος. Πότε ήθελε ο πατέρας του άσωτου γιου να αποκατασταθεί αυτή η σχέση και ήταν έτοιμη να του δώσει αυτή τη συγχώρεση; Το λεπτό που έφευγε και κάθε λεπτό εκείνο το αγόρι έφευγε. Καθώς ο νεαρός γύριζε σπίτι, ο πατέρας τον είδε ενώ ήταν ακόμα πολύ μακριά και έτρεξε κοντά του. Σε όλο αυτό το έπος, η αγάπη του δεν αμφιταλαντεύτηκε ποτέ και η συγχώρεση ήταν πάντα εκεί για να το πάρει. Αλλά το αγόρι δεν το κατάλαβε αυτό, επειδή είχε εξοικειωθεί με τον μύθο, το ψέμα ότι όταν έφυγε, ο πατέρας του δεν μπορούσε ποτέ να τον συγχωρήσει. Τελείωσε. Η σχέση πυροβολείται για πάντα.

Αν θυμάστε την ιστορία, πεινούσε τόσο πολύ που θα είχε φάει ακόμα και με τα γουρούνια που τάζε. Όταν εκείνος ο πόνος της πείνας τον χτύπησε, τελικά κατέληξε σε ένα σχέδιο. Είπε, "Νομίζω ότι θα πάω σπίτι και θα παρακαλέσω να γίνω σκλάβος. Ξέρεις γιατί σκέφτηκε να γίνει σκλάβος του πατέρα του; Ήταν επειδή πίστεψε το ψέμα που ήθελε ο διάβολος να πιστέψει. Δεν μπορείς να επιστρέψεις ποτέ, και αν το κάνεις, θα είσαι σκλάβος, αυτό είναι το ίδιο ψέμα που θέλει ο διάβολος να πιστεύουμε για τον ουράνιο Πατέρα σήμερα ότι ο Θεός μας είναι στον ουρανό με την πλάτη του σε εμάς και με τη μύτη του στον αέρα και τα χέρια λέγοντας, «Μπορείς να ικετεύσεις και θέλω να ηγηθείς, θα δούμε πόσο άξιος είσαι ο Θεός!» Η αγάπη του για εμάς στο ότι ενώ ήμασταν ακόμη αμαρτωλοί, άφησε τον τέλειο (πριν από χιλιάδες χρόνια) να πεθάνει στον σταυρό στη θέση μας.

γ) Η συγχώρεση πραγματοποιείται μόνο όταν γίνει αποδεκτή.

Πότε τον συγχώρεσε ο πατέρας του αγοριού; Ήταν έτοιμος και πρόθυμος να τον συγχωρήσει τη στιγμή που έφυγε, αλλά το αγόρι χάθηκε μέχρι να επιστρέψει στο σπίτι και να ριχτεί στο έλεος του πατέρα του. Όλο αυτό το διάστημα, ο μπαμπάς του ήταν έτοιμος και περίμενε να του βάλει μια ρόμπα στην πλάτη, ένα δαχτυλίδι στο χέρι, παπούτσια στα πόδια και φαγητό στην κοιλιά. Αλλά όλο αυτό το διάστημα, το αγόρι ήταν άκαρτο, πεινασμένο και χαμένο, και μπορεί να είσαι και εσύ αυτή τη στιγμή.

Λέτε, «ο Θεός δεν μπορεί ποτέ να με συγχωρήσει». ΜΥΘΟΣ!! Η αλήθεια είναι ότι πάντα το ήθελε, αλλά εσύ θα ζήσεις και θα πεθάνεις άθλιος, άθλιος και χαμένος μέχρι να γυρίσετε και να κατευθυνθείτε σε εκείνον τον σταυρό για συγχώρεση που σας περιμένει. Αυτή είναι η τέλεια και μοναδική πηγή συγχώρεσης.

Η συγχώρεση του Θεού περιμένει κάθε άνθρωπο, αν κάποιος την αποδεχτεί. Αυτά είναι τα καλύτερα νέα που θα μπορούσε να ακούσει ένας άνθρωπος αν δεν έχει ακούσει ποτέ το άκουσα. Τα σπουδαία νέα είναι, είπε ο Θεός μας αν θέλετε συγχώρεση, πρέπει να πιστέψετε ότι ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, πέθανε στον σταυρό ως θυσία για τις αμαρτίες σας, να είστε πρόθυμοι να ομολογήσετε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού και Κύριος ή κύριος της ζωής σου. Μην το κρύβετε, πιστέψτε το αρκετά θα πεις σε κάποιον. Αγαπήστε τον Ιησού, τότε ενωθείτε μαζί του στο θάνατό Του, μέσω της βύθισης σε έναν τάφο με νερό, του βαπτίσματος, της κλήσης του ονόματός του να σε σώσει, και να αναστηθείς από τον Θεό για να περπατήσεις σε μια νέα ζωή ως νέο πνευματικό ον.

Μύθος 2 - Δεν μπορώ ποτέ να συγχωρήσω _____.

Εισαγάγετε το όνομα κάποιου που πιστεύετε ότι δεν θα μπορούσατε ποτέ να συγχωρήσετε. Αλλά τολμώ να πω ότι για τους περισσότερους από εμάς, υπάρχει κάποιος στη ζωή μας που δυσκολευόμαστε πολύ να συγχωρήσουμε.

Ίσως κάποιος μας έκανε κάτι ή είπε κάτι για εμάς. Μπορεί να μην έκαναν ή είπαν αυτό που νομίζατε ότι έπρεπε να κάνουν ή να πουν. Ο λόγος της αγανάκτησής σας μπορεί να είναι σοβαρός, μπορεί να είναι ήσσονος σημασίας, μπορεί να έχει συμβεί πολύ καιρό πριν, μπορεί να είναι πολύ πρόσφατος, μπορεί να είναι μια επαναλαμβανόμενη σειρά πραγμάτων ή κάτι που έγινε εφάπαξ. Αλλά η αλήθεια είναι ότι καθώς κοιτάς στην καρδιά σου, σε κάνει να δυστυχείς. Είσαι πικραμένος εναντίον τους και θα ήθελες να τους επιβάλεις τιμωρία, αλλά η πικρία σου σε κρατάει στη φυλακή σε ένα κελί θυμού, απογοήτευσης και ταραχής.

Η συγχώρεση είναι το κλειδί για να σας ξεκλειδώσει από αυτό το κελί, και είναι ακριβώς εκεί στην τσέπη σας. Έχεις το κλειδί εδώ. Αυτό που μας εμποδίζει να προσεγγίσουμε και να βγάλουμε αυτό το κλειδί είναι οι μύθοι που έχουμε κατακτήσει για τη συγχώρεση.

Μύθος 3 - Ο χρόνος γιατρεύει όλες τις πληγές.

Το έχεις ακούσει ποτέ αυτό; Ο χρόνος γιατρεύει όλες τις πληγές. Αυτό είναι ψεμα. Αυτό το παλιό κλισέ χρησιμοποιείται πολύ συχνά κατά λάθος και είναι ανακριβές. Με τον φόβο μας να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα, υποθέτουμε ότι αν

απλώς αγνοήσουμε ή αναβάλουμε το πλήγμα και τη δυσαρέσκεια που νιώθουμε από την προσβολή κάποιου, απλώς θα εξαφανιστεί. Όχι, το πέρασμα του χρόνου θεραπεύει ασυγχώρητες παραβάσεις, όπως το πέρασμα του χρόνου θα θεραπεύσει μια ανεπαρκή βάση για ένα σπίτι. Ή, το πέρασμα του χρόνου θα θεραπεύσει μια μόλυνση στο σώμα σας. Ο χρόνος που περνάει μόνο χειροτερεύει την κατάσταση. Ο μύθος είναι ότι ο χρόνος θεραπεύει όλες τις πληγές - Η αλήθεια είναι ότι ο χρόνος βοηθά στη θεραπεία μόνο όταν γίνονται οι σωστές επιλογές.

Μύθος 4 - Πρέπει να αρνηθώ την πληγή μου για να συγχωρήσω.

Πολλοί άνθρωποι δεν συγχωρούν επειδή πληγώθηκαν βαθιά. Νομίζουν ότι αν συγχωρήσω, πρέπει να συμπεριφέρομαι σαν να μην με πλήγωσε. Πρέπει απλώς να βάλω αυτό το χαμόγελο στο πρόσωπό μου και να περάσω από εκεί και να πω, "Ω, σε συγχωρώ. Όχι, αυτό δεν με ενόχλησε καθόλου." Αυτό δεν είναι αλήθεια. Το γεγονός είναι ότι η άρνηση της πληγής είναι σημάδι ανωριμότητας. Ένας ώριμος Χριστιανός που έχει προσβληθεί και θέλει να συγχωρήσει κοιτάζει μια κατάσταση με ειλικρίνεια και λέει: "Ξέρεις, πληγώθηκα από αυτό, πληγώθηκα πολύ. Αλλά με τη δύναμη του Θεού, θέλω να το αντιμετωπίσω και θέλω να το ξεπεράσω ότι." Αυτή η ειλικρίνεια είναι το κλειδί για να μας πάρεις στον δρόμο της ανάκαμψης σε αυτό το θέμα της συγχώρεσης. Η άρνηση της πληγής ή η άρνηση ότι συνέβη δεν παρεμποδίζει απλώς τη διαδικασία συγχώρεσης. Τώρα προσέξτε, μην μένετε σε αυτό, αλλά γαλουχήστε το. Μην το αφήσετε να φουσκώσει. ξεπεράσέ το. Μην το αρνηθείς.

Μύθος 5 - Η συγχώρεση και η εμπιστοσύνη είναι το ίδιο πράγμα.

Μερικοί άνθρωποι πιστεύουν ότι αν συγχωρήσουν ένα άτομο, με κάποιο τρόπο πρέπει να ανοίξουν όλη τους τη ζωή και να εμπιστευτούν πλήρως αυτό το άτομο. Ενώ οι παραβάτες λένε: «Α, είπαν ότι με συγχώρεσαν, αλλά δεν με εμπιστεύονται τώρα». Αλλά η συγχώρεση και η εμπιστοσύνη δεν είναι το ίδιο πράγμα.

Εδώ είναι η βασική διαφορά. Η συγχώρεση δίνεται ελεύθερα. Η εμπιστοσύνη κερδίζεται. Ο Ιησούς μας δίδαξε να συγχωρούμε κάποιον που μας προσβάλλει 70 φορές 7 φορές. Πρέπει να το κάνουμε αυτό ακόμη και για την ίδια παράβαση. Πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να το κάνετε για την ίδια παράβαση; 70 φορές 7 φορές; Αλλά η εμπιστοσύνη σε μια σχέση πρέπει να οικοδομηθεί πολύ αργά. Κάθε διαδοχική παράβαση ή παράβαση κάνει αυτή την εμπιστοσύνη πολύ πιο δύσκολη στην αντιμετώπιση.

Ο CS Lewis έγραψε αυτό για τη συγχώρεση. Είπε, "Αυτή η συγχώρεση δεν σημαίνει ότι πιστεύεις απαραίτητα την επόμενη υπόσχεση. Σημαίνει ότι πρέπει να καταβάλεις κάθε προσπάθεια για να σκοτώσεις οποιοδήποτε ίχνος μνησικακίας στο την καρδιά σου, κάθε επιθυμία να ταπεινώσεις, να πληγώσεις ή να ανταποδώσεις αυτό το άτομο." Αυτή είναι η συγχώρεση.

Μύθος 6 - Το να συγχωρείς σημαίνει να ξεχνάς.

Κάποιος λέει: «Δεν με έχουν συγχωρήσει ποτέ γιατί δεν το έχουν ξεχάσει ποτέ». Είμαστε άνθρωποι και κάτι μεγάλος πόνος αφήνει ένα ανεξίτηλο σημάδι στη μνήμη μας, και δεν φεύγει και εξαφανίζεται αμέσως όταν το θέλουμε. Ιερεμίας 31, ο Θεός λέει, «Θα συγχωρήσω την ανομία και την αμαρτία τους, δεν θα θυμάμαι πια». Δεν μπορώ να σχετιστώ πλήρως με αυτό. Δεν είναι επειδή ο Θεός γίνεται ξαφνικά γεροντικός ή έχει μια νότα Αλτσχάιμερ, ο Θεός λέει ότι υπόσχομαι να μην το ξαναφέρω ποτέ ξανά. Μπορούμε να κάνουμε μια συνειδητή επιλογή να αφήσουμε αυτό το πράγμα πίσω μας και να μην μένουμε σε αυτό. Μην το αφήνετε να εμφανίζεται συνεχώς και να παρεμποδίζει τις σχέσεις μας. Όσο πιο ώριμος είναι ένας άνθρωπος, τόσο καλύτερα μπορεί να το κάνει.

Η αλήθεια για τη συγχώρεση

1. Θυμηθείτε πώς σας έχει συγχωρήσει ο Θεός.

Αυτό είναι το απόλυτο κλειδί και γι' αυτό το μάθημα ξεκίνησε με αυτόν τον ισχυρισμό. Εάν ενστερνιστούμε πλήρως αυτήν την πραγματικότητα, θα είχαμε πολύτιμο μικρό πρόβλημα να συγχωρήσουμε άλλους ανθρώπους.

Ο Παύλος είπε στο εδάφιο Εφεσίους 4:32, «Να είστε καλοί και συμπονετικοί ο ένας προς τον άλλον, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως ο Θεός σας συγχώρησε εν Χριστώ». Ένα άτομο που δυσκολεύεται να συγχωρήσει τους άλλους, θα είναι, χωρίς εξαίρεση, άτομο που έχει ανεπαρκή αίσθηση της χάρης του Θεού.

Στο Κατά Ματθαίον 18, ο Ιησούς είπε μια παραβολή για έναν υπηρέτη που υπηρετούσε έναν βασιλιά και με κάποιο τρόπο συσώρευσε ένα χρέος απέναντί του 10.000 τάλαντα. ένα τεράστιο ποσό με οποιοδήποτε πρότυπο σε οποιαδήποτε χώρα. Αυτός ο υπηρέτης δεν είχε τρόπο να το ανταποδώσει στον βασιλιά. Άρχισε να παρακαλεί τον βασιλιά για χάρη της οικογένειάς του. Ο ελεήμων βασιλιάς τον συγχώρεσε, απλά ξέχασέ το. Μπορείς να το πιστέψεις?

Τότε συνέβη κάτι πιο απίστευτο. Εκείνος ο υπηρέτης που του είχε συγχωρεθεί ένα τόσο τεράστιο χρέος πήγε και βρήκε έναν συνάδελφο που του χρωστούσε εκατό δηνάρια, εξαιρετικά μικρό σε σύγκριση με το ποσό που είχε συγχωρήσει από τον αφέντη του. Απαιτεί άμεση πληρωμή, αρνούμενος τις εκκλήσεις του για έλεος και τον έβαλε στη φυλακή μέχρι να μπορέσει να πληρώσει. Αυτός ο πρώτος υπηρέτης δεν είχε ιδέα για το τι είχε γίνει γι' αυτόν. Εδώ είναι το

Ο Θεός περιμένει από εμάς να κάνουμε για τους άλλους αυτό που έχει ήδη κάνει για εμάς. Αυτό θα συμβεί μόνο όταν συνειδητοποιήσουμε τι έχει κάνει για εμάς.

2. Συνειδητοποιήστε ότι η συγχώρεση είναι επιλογή, όχι συναίσθημα.

Πολλοί άνθρωποι λένε ότι δεν μπορώ να αναγκάσω τον εαυτό μου να συγχωρήσει ή δεν μπορώ να αναγκάσω τον εαυτό μου να ζητήσει συγχώρεση. Η συγχώρεση είναι επιλογή, όχι συναίσθημα. Τα συναισθήματα είναι παντού γύρω από αυτή τη δουλειά της συγχώρεσης. Μερικές φορές καλούμαστε να συγχωρήσουμε όταν κάθε συναίσθημα το παλεύει. Εδώ είναι η ουσία, είναι όπως όλα τα άλλα στη ζωή, όταν ξυπνάς πολύ νωρίς μετά από μια δύσκολη και δύσκολη μέρα τα συναισθήματά σου δεν θέλουν να σηκωθούν από το κρεβάτι. Εσύ όμως είσαι; Πρέπει να. Μόλις το κάνετε, τα συναισθήματά σας αρχίζουν να εναρμονίζονται. Έχετε μια επιλογή σχετικά με τη συγχώρεση. Όταν κάποιος σας προσβάλλει, μπορείτε να το κάνετε πρόβα ή μπορείτε να το απελευθερώσετε. Μπορείτε να συνεχίσετε να το επαναλαμβάνετε ξανά και ξανά και θα φουσκώσει ή μπορείτε να το απελευθερώσετε. Είναι επιλογή, όχι συναίσθημα.

3. Κατανοήστε τις συνέπειες μιας καρδιάς που δεν συγχωρεί.

Θυμηθείτε πώς συμπεριφέρθηκε ο πρώτος υπηρέτης στον δεύτερο υπηρέτη. Όταν το άκουσε ο βασιλιάς, «φώναξε τον πρώτο υπηρέτη. «Κακό υπηρέτη», είπε, «Ακύρωσα όλο αυτό το χρέος σου επειδή με παρακάλεσες. Δεν έπρεπε να είχες έλεος τον συνδούλο σου όπως κι εγώ σε σένα;». Θυμωμένος ο κύριός του τον παρέδωσε στους δεσμοφύλακες για να τον βασανίσουν, μέχρι να ξεπληρώσει όλα όσα χρωστούσε. το διεκδίκησε.

Κάποιος λέει ότι αυτό το βασανιστήριο για το οποίο γίνεται λόγος στην παραβολή συμβολίζει την κόλαση; Ναι, είναι, αλλά περισσότερο από αυτό, είναι σύμβολο της κόλασης στη γη. Γιατί όταν σε μολύνει η αγανάκτηση, σε βασανίζει. Σε κλείνει στη φυλακή για να βάλεις τον άλλον και σε σκοτώνει. Υπάρχει κάποια πικρή ανάμνηση που σου κλέβει την ευτυχία; Υπάρχει κάποιο κακό που σε πληγώνει; Αστο να πάει. Μόνο σε βασανίζει. Μπορεί να το κρατάτε ενάντια στο άλλο άτομο και μπορεί να μην το ξέρουν καν. Μπορεί να μην τους βλέπτει καθόλου και να σε σκοτώνει. Αυτή είναι η μόνη κατάσταση που μπορώ να θυμηθώ ότι ο Θεός μας απέσυρε την προσφορά της συγχώρεσης. Λέει ότι αν αρνείσαι κατάφωρα να συγχωρήσεις άλλους ανθρώπους, μου κόπησες τη γέφυρα. Παιδιά, ας μην κάψουμε τη γέφυρα που πρέπει να περάσουμε εσείς κι εγώ για να φτάσουμε στον παράδεισο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για μια γέφυρα. είναι η γέφυρα που λέγεται συγχώρεση.

Ο Κύριος μας δίδαξε να προσευχόμαστε: «Συγχωρήστε μας τα παραπτώματά μας, όπως εμείς συγχωρούμε εκείνους που παραβαίνουν εναντίον μας». Θέλεις πραγματικά να προσευχηθείς Κύριε, συγχώρεσέ με με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που συγχωρώ τους άλλους ανθρώπους; "Συγχώρεσέ μας τα παραπτώματά μας, όπως ακριβώς συγχωρούμε τα παραπτώματά εναντίον μας." Τώρα αυτό είναι μια σκέψη.